

Lesbrief 29 Liefde en vergeving

Jaar 3 –lesbrief 29 Liefde en vergeving

door Kim Nataraja

Ook wij laten ons beeld van wie we denken te zijn en ons idee over onze rol in het leven met net zoveel weerstand los als de Rivier in het verhaal ‘De Woestijn en de Rivier’. Wat maakt ons zo afkerig? Op een bepaald niveau weten we intuïtief dat als we werkelijk loslaten, we getransformeerd zullen worden en dat onze individualiteit net zoals bij de Rivier omgevormd zal worden.

Wat ons tegenhoudt, is angst. We beamen dat er méér is dan we normaliter ervaren; tijdens onze meditatie ervaren we misschien soms het transcendente. Toch geloven we tegelijkertijd niet echt dat we het waard zijn deze hogere werkelijkheid binnen te gaan, toegang te krijgen tot de aanwezigheid van de Christus binnen in ons. Wat ons terughoudt, is ons geloof dat we fundamenteel slecht zijn. Desondanks

legt John Main er de nadruk op dat de Goddelijke vonk in elk van ons aanwezig is – we zijn in essentie goed: “Jezus heeft zijn Geest gezonden om in ons te wonen en maakt heilige tempels van ons allemaal: God zelf woont in ons ... En dan weten we dat we deel uitmaken van Gods natuur.” Als dat onze essentie is, hoe kunnen we dan fundamenteel slecht zijn? Het betreurde John Main werkelijk dat gedachten over onze eigen ontoereikendheid en zondigheid ons zo overheersen dat we “de steun van een gewoon geloof in onze essentiële goedheid, redelijkheid en innerlijke integriteit verloren hebben” alsmede “het geloof in het vermogen van de menselijke geest. Hiervoor in de plaats zien we slechts de beperkingen van het menselijk leven.” Hij zag meditatie als de manier om dit te herstellen: “Meditatie is een proces van bevrijding: we moeten deze waarheden vrij maken in ons leven.”

Ons heilloze gedrag is een resultaat van ons gekwetste ego en zijn behoefte de eigen overleving altijd voorop te stellen. Onze vroege kindertijd en onze conditionering heeft ons zelfbeeld en dientengevolge ons gedrag verwrongen. Maar in plaats van onszelf af te wijzen, zouden we moeten onthouden dat Jezus’ opdracht was zich te ontfermen over de zwakken, de zieken en de zondaars. Laurence Freeman zegt in ‘Jesus, the Teacher Within’: “Voor Jezus zijn we geen misdadigers, die voor een rechter staan. De blijde boodschap houdt niet in dat de mensheid een lankmoediger rechter heeft, maar dat de aanklacht sowieso is vervallen. De zonde is uitgewist door de volkomen vrijheid van liefde, die de zonde negeert, afwijst of vergeet ... De mensheid kan wakker worden uit zijn aloude nachtmerrie van zichzelf aangedane straf.” We worden niet geconfronteerd met een rechter, maar gezien door een liefdevol mededogen in de geest van vergeving.

In de stilte van de meditatie kunnen we ons openen voor de Liefde die in het centrum van ons wezen woont. Dan kunnen we, zoals de Rivier, ons overgeven aan de ‘gastvrije armen van de wind’. Door onze overgave staan we onszelf toe ons geliefd en geaccepteerd te voelen ondanks al onze missers en vergissingen en hierdoor zijn we in staat anderen te vergeven.

Met dit inzicht kunnen we dan verantwoordelijkheid nemen voor de handelingen die voortkwamen uit de kwetsuren van ons ego. Laurence Freeman zegt in ‘Jesus, the Teacher Within’, dat het belangrijk is dat we ons realiseren dat “het onze verantwoordelijkheid is aandachtiger te zijn, zodat we minder pijn veroorzaken voor anderen en onszelf. Maar omdat

zonde het resultaat is van onwetendheid en illusie verdient het niet meer straf dan het in zichzelf al is.”